

3 e trett Rom 1:16-17

20180121 Västerslättkyrkan

Jag kommer ihåg en händelse för flera år sedan när jag höll en andaktsstund på ett boende bland dementa.

När jag kom så upplevde jag hur de flesta var helt frånvarande, deras ögon signalerade att de var långt bortom rymder vida.

Annat blev det när vi sjöng de första sångerna, deras ögon fick liv och de sjöng med i psalmerna helt utantill.

Sen började jag att citera inledningsorden i dagens episteltext utifrån 1917 års Bibelöversättning: *Jag blygs icke för evangelium;*

Längre hann jag inte läsa förrän flera av de gamla högt och ljudligt stämde in i orden

ty det är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror

Det var Paulus som första gången skrev de orden. Han blygdes eller skämdes inte för evangeliet. När han skriver till sin trosbroder Timoteus så skriver han:

förkunna ordet, träd upp i tid och otid, vederlägg, tillrättavisa, vädja – tålmodigt och med ständig undervisning. Det kommer en tid då människorna inte längre vill lyssna till den sunnda läran utan skaffar sig

den ene läraren efter den andre, därför att det kliar i dem att få höra sådant som de önskar. De slår dövörat till för sanningen och vänder sig till legenderna. Men håll alltid huvudet kallt, var beredd att slita ont, gör vad som åligger en förkunnare och fullfölj din tjänst. 2 Tim 4:2-5

För en förkunnare är det viktigt att hålla fast vid det centrala i den kristna tron, evangeliet, alltså det glada budskapet om JESUS. Vad Jesus gjort för oss människor när han gick lidandets och dödens väg upp till det mellersta korset, där Jesus frambar sin egen kropp som ett försoningsoffer för alla våra synder, fel och brister. Men Jesu verk slutar inte där. Han har vunnit en evig seger över döden. Därför kan vi glädja oss över att vi genom Jesus får äga ett evigt liv. Vi kan sjunga inom oss att vi är FRÄLSTA genom honom, lyckliga och fria.

När förföljelserna bröt ut emot de kristna i Jerusalem, så flydde de för sina liv åt olika håll, men dit de kom så började de att berätta för andra vad de själva hade fått ta emot. När man läser Apostlagärningarna så ser man att Paulus på sina resor till olika platser var noggrann med att först av allt förkunna ordet för judar som fanns på platsen, därefter predikade han för andra. Centrum var alltid JESUS. Han hade själv fått erfarenhet av att evangeliet är en kraft till frälsning för var och en som tror.

Han som själv hade varit en förföljare och som sökte att fånga de kristna. Han hade själv fått bevittna hur

kristna fick lida martyrdöden. Säkert hade han hört Stefanos när han inför översteprästen och det stora rådet vittnade: *"Jag ser himlen öppen och Människosonen stå på Guds högra sida."* Då ropade de högt och höll för öronen, och alla störtade sig över honom på en gång och släpade ut honom ur staden för att stena honom. Vittnena lade sina mantlar framför fötterna på en ung man som hette Saul. (Före sin omvändelse kallades Paulus för Saul) Så stenade de Stefanos, som åkallade Herren och sade: *"Herre Jesus, ta emot min ande."* Han föll på knä och ropade högt: *"Herre, ställ dem inte till svars för denna synd."* Med de orden dog han. Också Saul tyckte det var riktigt att han dödades. Apg 7:56ff

När Paulus kom till Damaskus för att där gripa kristna, så fick han själv möta Jesus som frågar *Saul, Saul, varför förföljer du mig? Paulus frågade: "Vem är du, herre?"* – *"Jag är Jesus, den som du förföljer. Stig upp och gå in i staden, så får du veta vad du skall göra."*

Förblindad av det ljussken som mötte honom vid mötet av Jesus, så förs Paulus in i Damaskus där han genomgår en radikal omvändelse. Under tre dagar och nätter fastade han och bad. Säkert så var det i djup syndanöd som han bad om nåd och förlåtelse. Sedan sänder Gud till honom lärjungen Ananias med evangelium. Han fick ta emot budskapet om en full förlåtelse för alla hans synder.

Paulus hade fått ta emot evangeliet om JESUS och det väckte tro i hans hjärta. Om du tänker efter hur du själv kommit till tro så är jag övertygad att det är genom att någon annan kristen gett intryck på dig. Det kan ha varit genom ett ord, en handling. Det kan också ha varit att du läst eller hört Guds ord. Det viktigaste för oss alla är att ha kommit till tro på JESUS.

Texten slutade med orden

I evangeliet uppenbaras nämligen en rättfärdighet från Gud, genom tro till tro, som det står skrivet: *Den rättfärdige skall leva genom tron.*

I evangeliet får vi ta emot en gåva från Gud: Guds rättfärdighet. Allt som varit fel i våra liv ställs till rätta. Gud stryker över våra fel och brister med JESU Guds Sons blod som renar från alla synder. Bildligt sett får vi bli iklädda rättfärdighetens vita klädnad, den klädnad som vi en gång ska stå i inför Gud.

Paulus skriver om denna gåva i Efesierbrevet: *Av nåd är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det.*

Ibland tänker vi att tron är att hålla fast vid trossatser och dogmer, sådant som man kan läsa till sig genom att plöja igenom lärda teologers skrifter.

Men så är det inte. Det är inte dogmerna som frälser oss människor, utan det är JESUS.

Det berättas om den heliga Therese som föddes i slutet av 1800 talet och som redan från sin barndom önskade att ge sitt liv helt för Gud att hon sedan hon efter 15 års ålder gått in i kloster. Då skrev hon: *"Ibland när jag läser andliga traktater, där perfektionen visar sig med tusen hinder och en hel legion av illusioner runtomkring den, blir mitt stackars lilla sinne uttröttat. Så stänger jag den lärda boken, som lämnat mitt huvud splittrat och mitt hjärta uttorkat, och tar tag i den Heliga Skriften. Då verkar allting ljus, ett enda ord öppnar upp oändliga horisonter för min själ och perfektionen verkar enkel. Jag ser att det räcker att inse sin intighet och ge sig själv helt, som ett barn, i den gode Gudens armar. Jag gläder mig åt att vara liten och lämnar de fina böckerna som jag inte kan förstå åt stora själar och förstånd, eftersom 'endast barn, och de som är som dem, blir insläppta till den himmelska måltiden."*

Vi får vända oss till Jesus i bön liksom biskop Einar Billing när han skriver i psalmen: *Min tro är en flämtande gnista, din segrade än i det sista. O Herre så tro du för mig* Ps 272:10

Ett litet barn som ännu inte lärt sig att läsa kan äga den saliggörande tron, jag är så naiv att jag tror att även de nydöpta barnet fått trons gåva i sitt hjärta.

En förståndshandikappad, likaväl som den som är så dement att den inte ens vet vad den heter kan äga den saliggörande tron.

Det innebär att alla människor på vår jord har förmånen att kunna få leva i tro på Gud.

Man skulle kunna säga att tron på Gud är detsamma som tillit. Precis som det lilla barnet kan ha tillit till sin förälder.

Tron är en gåva som Gud lagt i våra hjärtan.

Det är genom den Helige Ande som Gud skapar en tro i våra hjärtan som håller att både leva och dö på.

Grundpelarna i vår kristna tro är uttryckt i trosbekännelsen.

Låt oss med frimodighet bekänna denna tro!!